

<http://www.luju.ro/lucratura-diicot-sri-dosarul-lui-ilie-carabulea-a-sarit-in-aer-cel-care-avizeaza-d-e-legalitate-si-temeinicie-rechizitoriul-din-prezenta-cauza-procuror-sef-cristian-dinu-este-cel-car-e-in-mod-nelegal-a-procedat-la-efectuarea-unor-acte-de-urmarire-in-cauza-r>

LUCRATURA DIICOT-SRI – Dosarul lui Ilie Carabulea a sarit in aer: “Cel care avizeaza de legalitate si temeinicie rechizitoriul din prezenta cauza, procuror sef Cristian Dinu, este cel care in mod nelegal a procedat la efectuarea unor acte de urmarire in cauza reprezentate de adrese prin care au fost delegati ofiterii S.R.I. sa efectueze acte de cercetare penala... Procurorul a desemnat SRI sa puna in executare mandatele de supraveghere si dupa Decizia 51/2016 a CCR” (Contestatia)

Scris de George TARATA | Data: 06.10.2019 10:31

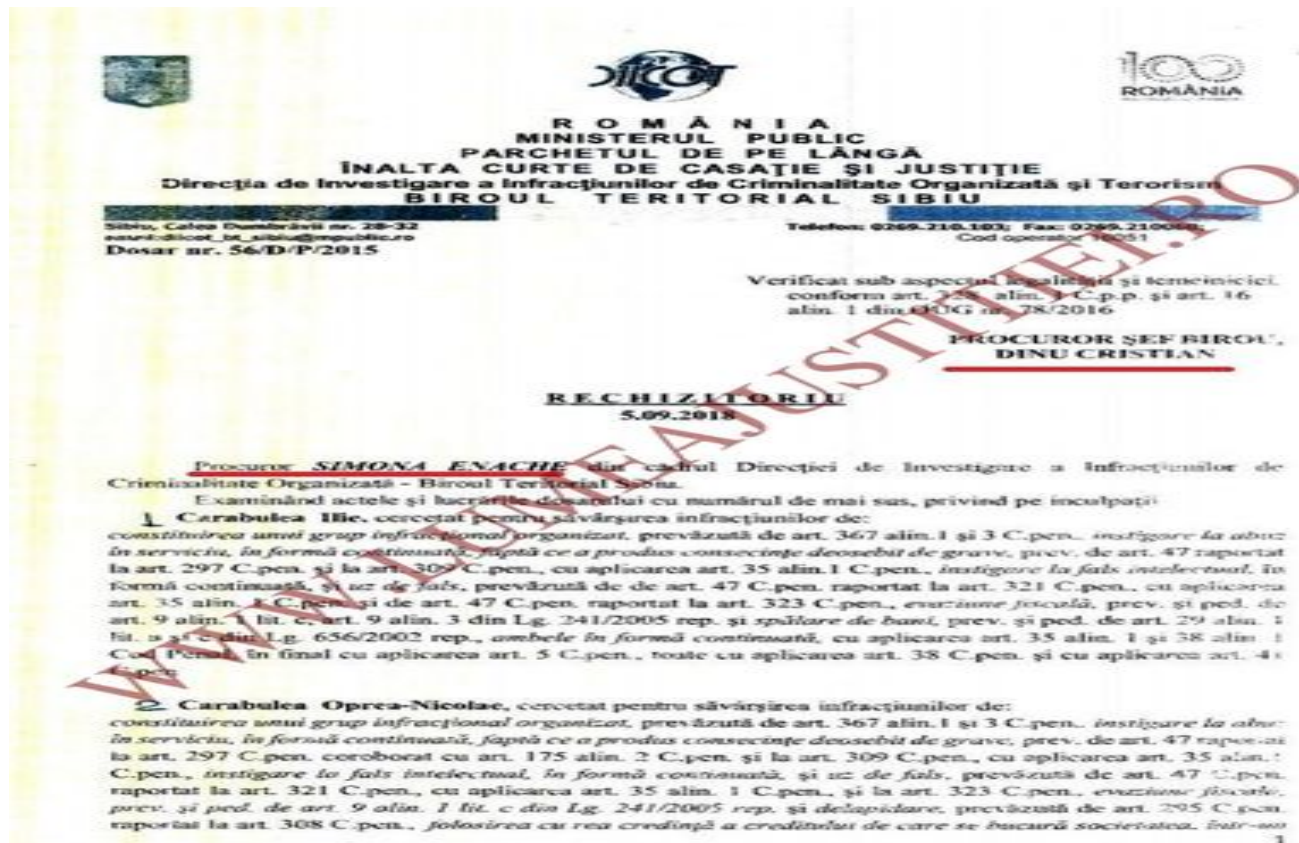

O lovitura crunta a fost incasata de DIICOT in dosarul “Carpatica Asig” in care a fost trimis in judecata omul de afaceri Ilie Carabulea. Asa cum Lumea Justitiei a prezentat in urma cu cateva zile, Curtea de Apel Alba Iulia a dispus returnarea dosarului la DIICOT, constatand neregularitatea rechizitoriului, precum si modul pe langa lege in care a fost lucrata aceasta cauza, cu interceptari si perchezitii realizate nelegal ([click aici pentru a citi](#)). Vom continua dezvaluirile despre modul in care a fost instrumentat dosarul “Carpatic Asig”, iar in editia de astazi publicam actiunea prin care lucratura lucratura DIICOT-SRI a fost demascata in instanta.

Initial, Tribunalul Sibiu a dispus inceperea judecatii in cauza, insa incheierea a fost atacata cu contestatie de mai multi inculpati. Printre ei si Carabulea Oprea Nicolae, fiul lui Ilie Carabulea, aparat de cunoscutul **avocat Vladimir Ciolacu (foto)**. Astfel, in motivele de contestatie depuse in instanta, avocatul Ciolacu a oferit Curtii de Apel Alba Iulia dovezile privind modul nelegal in care s-a instrumentat dosarul, inclusiv prin implicarea SRI in actul de urmarire penala. Spre exemplu, una dintre problemele constatate este cea referitoare la avizarea rechizitoriului din punct de vedere al legalitatii si temeiniciei. **Rechizitoriul intocmit de catre procurorul Simona Enache de la**

DIICOT Sibiu a fost confirmat de seful structurii Cristian Dinu (vezi facsimil), insa problema este ca acesta din urma ar fi procedat la efectuarea unor acte de urmarire penala in cauza. Este vorba, conform avocatului Ciolacu, despre adrese prin care ofiterii SRI au fost delegati sa efectueze acte de cercetare penala, adrese care sunt insa in realitate veritabile acte de urmare penala. Si asta intrucat procurorul Cristian Dinu nu s-a limitat doar la a preciza in cuprinsul adreselor documentele ce erau inaintate ofiterilor SRI, ci acestea cuprindeau doua acte de dispozitie care nu se regasesc in ordonanta procurorului de caz, acte de dispozitie prin care se acorda acces SRI la momentele de interes operativ pe care sa le transcrie.

De asemenea, un alt exemplu privind modul nelegal in care s-a lucrat acest dosar priveste chiar implicarea SRI in ancheta. Concret, Curtea de Apel Alba Iulia a constatat nulitatea absoluta a proceselor verbale de redare a convorbirilor telefonice apreciate ca mijloace de proba, avocatul Ciolacu explicand ca punerea in executare a mandatelor s-a realizat de catre SRI, organ ce nu are aceasta competenta. Dar nu doar atat, caci, foarte grav, o unitate SRI ar fi fost desemnata sa puna in executare mandatele de supraveghere tehnica si dupa Decizia CCR nr. 51 din 16 februarie 2016 care a scos Serviciul Roman de Informatii din anchetele penale.

Iata fragmente din contestatia avocatului Vladimir Ciolacu, pe care o atasm integral la finalul mandatului:

“Cel care avizeaza de legalitate si temeinicie rechizitoriul din prezenta cauza (dl. procuror sef Cristian Dinu) este cel care in mod nelegal a procedat la efectuarea unor acte de urmarire in cauza (reprezentate de adrese prin care au fost delegati ofiterii S.R.I. sa efectueze acte de cercetare penala).

Pretinsele adrese de inaintare sunt, in fapt, veritabile acte de urmarire penala, intrucat procurorul sef (persoana care le semneaza) nu s-a limitat doar la a preciza in cuprinsul acestora documentele ce erau inaintate ofiterilor S.R.I., ci acestea cuprindeau doua acte de dispozitie ce nu se regasesc in ordonanta procurorului de caz, in sensul ca se acorda acces ofiterilor S.R.I. si li se solicita acestora sa transcrie momentele de inters operativ.

Drept urmare, activitatea operativa a ofiterilor S.R.I. s-a realizat in temeiul pretinselor adrese de inaintare semnate de procurorul sef, adrese ce sunt veritabile acte procesuale, iar nu in temeiul ordonantelor emise de catre procurorul de caz.

Pe langa aspecte referitoare la necompetenta functionala a procurorului sef de a verifica actul de sesizare sub

aspectul temeiniciei si legalitatii, va rugam sa observati ca, in realitate, aceasta verificare nu s-a realizat niciodata faptic, ci doar scriptic. Afirmam acest lucru, intrucat data emiterii rechizitoriului este de 05.09.2018, iar data inregistrarii acestuia la Tribunalul Sibiu este data de 07.09.2018. Chiar presupunand ca procurorul sef ar fi avut 48 de ore la dispozitie, este mai mult decat evident ca, raportat la volumul actului supus verificarii si a elementelor aflate la dosarul cauzei era imposibil ca acesta sa realizeze in mod efectiv aceasta verificare care presupunea nu doar parcurgerea actului propriu – zis, ci si a celor care au stat la baza emiterii acestuia.

Raspunsul oral al procurorului de sedinta de la termenul de judecata cand au avut loc dezbaterile asupra cererilor si exceptiilor formulate de inculpati, in sensul ca procurorului sef nu i s-a prezentat rechizitoriul insotit de dosarul de urmarire penala doar dupa redactarea acestuia, ci ca acesta din urma a fost in contact permanent cu activitatea de cercetare si urmarire penala desfasurata in prezentul dosar, confirma ca procurorul sef a participat la efectuarea urmaririi penale si sustine o data in plus teza necompetentei acestuia de a viza legalitatea si temeinicia actului de sesizare.

(...)

Nelegalitatea administrarii probelor:

Se impune constatarea nulitatii absolute a tuturor proceselor-verbale de redare a interceptarilor convorbirilor telefonice apreciate ca mijloace de proba, motivat de faptul ca punerea in executare a mandatelor de supraveghere tehnica s-a realizat de Serviciul Roman de Informatii – organ specializat al statului care nu are competenta legala de a pune in executare mandate de supraveghere tehnica emise de judecatorul de drepturi si libertati conform dispozitiilor cuprinse in art. 139 C. proc. pen. (dispozitii legale incalcate - art. 142 alin. (1) C. proc. pen. si art. 281 alin. (1) lit. b) C. proc. pen.).

In esenta, in cursul urmaririi penale, in temeiul art.139 c.pr.pen si art.144 c.pr.pen Tribunalul Sibiu a emis si prelungit succesiv mandatele de supraveghere tehnica:

-Nr.121/UP/2015 – privind pe Carabulea Ilie;

-Nr.122/UP/2015 - privind pe Carabulea Oprea Nicolae;

-Nr.123/UP/2015 - privind pe Toncescu Angela;

-Nr.124/UP/2015 - privind pe Cosa Maria;

-Nr.125/UP/2015 - privind pe Barbu Georgiana Iena;

-Nr.126/UP/2015 - privind pe Popa Ana;

-Nr.127/UP/2015 - privind pe Crideanu Georgeta;

-Nr.128/UP/2015 - privind pe Rusu Elena;

-Nr.129/UP/2015 - privind pe Micu Daniel;

-Nr.130/UP/2015 - privind pe Vacaru Adrian;

-Nr.150/UP/2015 - privind pe Stoicescu Liviu Andrei;

-Nr.151/UP/2015 - privind pe Ene Marinela Ciprian;

-Nr.152/UP/2015 - privind pe Tatu Ion Sorin;

-NR.20/UP/2016 - privind pe Duca Ioan Marius;

Masurile de supraveghere tehnica a inculpatilor persoane fizice constand in: interceptarea si inregistrarea convorbirilor si comunicariilor efectuate si primite pe posturile telefonice folosite; supravegherea video, audio si prin fotografiere; localizarea sau urmarirea prin mijloace tehnice;

-Nr. 21/UP/2016 – prin care s-a permis accesul la sistemul informatic folosit de SC Carpatica Asig SA.

Prin Ordonanta din aceeaasi data, procurorul a dispus ca punerea in executare a mandatelor de supraveghere tehnica emise de Tribunalul Sibiu, inclusiv cel cu nr. 122/UP/2015 sa fie efectuata de catre Serviciul Roman de Informatii - UM 0645 Sibiu.

Precizam ca ulterior s-a solicitat prelungirea succesiva a mandatului de supraveghere tehnica nr. 122/UP/2015 cererile fiind admise de judecatorul de drepturi si libertati din cadrul Tribunalului Sibiu pana la data de 09.03.2016 inclusiv.

De fiecare data cand s-a dispus prelungirea mandatului de supraveghere tehnica, procurorul a emis ordonanta cu acelasi continut referitor la punerea in executare a acestui mandat, mentinand punerea in executare a acestuia de catre Serviciul Roman de Informatii.

Fara a face o analiza detaliata cu privire la masurile de supraveghere tehnica ce au fost intreprinse fata de ceilalti inculpati din prezenta cauza, aratam ca acestea au urmarit un tipar identic, punerea in executare a mandatelor corelative in ceea ce priveste toti inculpatii din prezenta cauza fiind efectuata de catre Serviciul Roman de Informatii - UM 0645 Sibiu, prin incalcarea dispozitiilor art. 142 alin. (1) C. proc. pen., astfel cum vom arata in cele ce urmeaza.

Consideram ca suntem indreptatiti sa solicitam constatarea nulitatii absolute a tuturor proceselor-verbale de redare a convorbirilor telefonice efectuate in cauza si retinute ca mijloace de proba, intrucat acuzatia care i se aduce inculpatului Oprea Nicolae Carabulea este in stransa interdependenta cu acuzatia adusa celorlalti inculpati, atat in ceea ce priveste savarsirea infractiunii de grup infractional organizat prevazuta de art. 367 C. pen. cat si in ceea ce priveste acuzatia de instigare la savarsirea infractiunii de abuz in serviciu in forma agravanta.

Chiar in rechizitoriu, la descrierea faptelor sunt retinute o serie de convorbiri telefonice apartinand celorlalti coinculpati, tocmai pentru a argumenta participatia penala a tuturor inculpatilor, inclusiv a lui Oprea Nicolae Carabulea.

Redam cu titlu de exemplu: convorbirea din 18.11.2015 intre Toncescu Angela si Tatu Ioan Sorin, convorbirea din 12.11.2015 intre Toncescu Angela si Stoicescu Liviu-Andrei, convorbirea din 24.12.2015 intre Stoicescu Liviu-Andrei si Nasarau Gheorghe, convorbirea din 24.12.2015 intre Stoicescu Liviu-Andrei si Popa Ana, convorbirea din 16.02.2016 intre Cosa Maria si o doamna Elena etc.

In atare conditii, ne fundamentam solicitarea de constatare a nulitatii convorbirilor telefonice mentionate pe dispozitiile Deciziei Curtii Constitutionale nr. 51 din 16 februarie 2016 care a constatat ca sintagma 'ori alte organe specializate ale statului' din cuprinsul dispozitiilor art. 142 alin. (1) din C. proc. pen. este neconstitutionala si pe dispozitiile Deciziei Curtii Constitutionale nr. 302 din 04 Mai 2017, care a constatat ca solutia legislativa cuprinsa in dispozitiile art. 281 alin. (1) lit. b) din C. proc. pen. care nu reglementeaza in categoria nulitatilor absolute incalcarea dispozitiilor referitoare la competenta materiala si dupa calitatea persoanei a organului de urmarire penala, este neconstitutionala.

In considerentele Deciziei nr. 51/2016 la paragraful 52 se arata: 'Cu privire la efectele prezentei decizii, Curtea reaminteste caracterul erga omnes si pentru viitor al deciziilor sale, prevazut la art. 147 alin. (4) din Constitutie. Aceasta inseamna ca, pe toata perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucura de prezumtia de constitutionalitate, astfel incat decizia nu se va aplica in privinta cauzelor definitive solutionate pana la data publicarii sale, aplicandu-se, insa, in mod corespunzator, in cauzele aflate pe rolul instantelor de judecata.'

In motivarea Deciziei nr. 51/2016 se constata ca nicio reglementare din legislatia nationala in vigoare, cu exceptia dispozitiilor art. 142 alin. (1) C. proc. pen., nu contine vreo norma care sa consacre competenta unui alt organ al statului, in afara organelor de urmarire penala, de a efectua interceptari, respectiv de a pune in executare un mandat de supraveghere tehnica.

Avand in vedere caracterul intruziv al masurilor de supraveghere tehnica, Curtea a constatat ca este obligatoriu ca aceasta sa se realizeze intr-un cadru normativ clar, precis si previzibil, atat pentru persoana supusa acestei masuri cat si pentru organele de urmarire penala si pentru instantele de judecata. in caz contrar s-ar ajunge la posibilitatea incalcarii intr-un mod aleatoriu/abuziv a unora dintre drepturile fundamentale esentiale intr-un stat de drept: viata intima, familiala si privata si secretul corespondentei.

Standardul constitutional de protectie a vietii intime, familiale si private si a secretului corespondentei impune ca limitarea acestora sa se realizeze intr-un cadru normativ care sa stabileasca expres, intr-un mod clar, precis si previzibil care sunt organele abilitate sa efectueze operatiunile care constituie ingerinte in sfera protejata a drepturilor persoanei.

Asadar, Curtea a retinut ca este justificata optiunea legiuitorului ca mandatul de supraveghere tehnica sa fie pus in executare de procuror si de organele de cercetare penala care sunt organe judiciare, conform art. 30 C. proc. pen., precum si de lucratori specializati din cadrul politiei, in conditiile in care acestia pot detine avizul de ofiteri de politie judiciara, in conditiile art. 55 alin. (5) C. proc. Pen.

Curtea Constitutionala a precizat, insa, ca aceasta optiune nu se justifica in privinta includerii, in cuprinsul art. 142 alin. (1) C. proc. pen. a sintagmei 'alte organe specializate ale statului' (n.n. inclusiv Serviciul Roman de Informatii) neprecizate in cuprinsul Codului de procedura penala sau in cuprinsul altor legi speciale cu competente in materia punerii in executare a masurilor speciale de supraveghere/cercetare penala.

Prin urmare, din intreaga motivare a deciziei Curtii Constitutionale se desprinde ideea ca nu exista vreo norma care sa consacre competenta unui alt organ al statului de a efectua urmarirea penala in afara art. 55 C. proc. pen. in cuprinsul caruia la alin. (1) se specifica faptul ca organele de urmarire penala sunt:

- a) procurorul;*
- b) organele de cercetare penala ale politiei judiciare;*
- c) organele de cercetare penala speciale.*

Reglementarea regimului nulitatii dispozitiilor care guverneaza desfasurarea procesului penal, in vigoare de la 01.02.2014, elimina din categoria nulitatilor absolute nerespectarea dispozitiilor referitoare la competenta materiala si dupa calitatea persoanei a organului de urmarire penala, ceea ce permitea aplicarea in procesul penal a unui criteriu subiectiv de apreciere din partea acestuia. Astfel, prin nereglementarea unei sanctiuni adecvate in cazul nerespectarii de catre organul de urmarire penala a competentei sale materiale si dupa calitatea persoanei, legiuitorul a creat premisa aplicarii aleatorii a normelor de competenta pe care le-a adoptat.

In considerentele Deciziei nr. 302/2017 referitoare la neconstitutionalitatea dispozitiilor art. 281 alin. (1) lit. (b) C. proc. pen. s-a retinut ca: 'In doctrina, in ceea ce priveste notiunea de competenta, s-a constatat ca aceasta este inseparabila de organele procesului penal, organele judiciare penale fiind repartizate dupa criteriile de competenta

prevazute de lege asupra anumitor infractiuni sau anumitor acte ori masuri dintr-o anumita faza a procesului penal. Tocmai aceasta circumstantiere, delimitare si repartizare a exercitiului atributiilor organelor judiciare proiecteaza notiunea competentei penale. in acelasi timp, nici nu s-ar putea imagina exercitiul acestor atributii fara aceste masuri impuse prin organizarea competentei, ce determina insasi capacitatea pe care o au diferite organe judiciare de a-si indeplini functiile esentiale prevazute de lege, respectiv asupra caror cauze penale, in ce grad si in ce circumscriptie teritoriala isi pot exercita competenta.'

In motivarea aceleiasi decizii s-a retinut ca principiul legalitatii - componenta a statului de drept- obliga legiuitorul sa reglementeze in mod clar competenta organelor judiciare, sens in care legea trebuie sa precizeze cu suficienta claritate, intinderea si modalitatile de exercitare a puterii de apreciere a autoritatilor in domeniul respectiv, tinand cont de scopul legitim urmarit, pentru a oferi persoanei o protectie adecvata impotriva arbitrariului.

Curtea a apreciat ca sarcina legiuitorului nu poate fi considerata ca indeplinita doar prin adoptarea unor reglementari relative referitoare la competenta organelor judiciare. Avand in vedere importanta regulilor de competenta in materie penala, legiuitorului ii incumba obligatia de a adopta prevederi care sa determine respectarea acesteia in practica, prin reglementarea unor sanctiuni adecvate aplicabile in caz contrar.

Aceasta deoarece aplicarea efectiva a legislatiei poate fi obstructionata prin absenta unor sanctiuni corespunzatoare, precum si printr-o reglementare insuficienta sau selectiva a sanctiunilor relevante.

Prin urmare, apreciind ca incalcarea normelor care reglementeaza competenta organelor judiciare trebuie sa aiba o reglementare unitara, Curtea a admis exceptia de neconstitutionalitate si a constatat ca solutia legislativa cuprinsa in dispozitiile art. 281 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. care nu reglementeaza in categoria nulitatilor absolute incalcarea dispozitiilor referitoare la competenta materiala si dupa calitatea persoanei a organului de urmarire penala, este neconstitutional.

In prezenta cauza, se constata ca procurorul a emis ordonante prin care a desemnat o unitate a Serviciului Roman de Informatii sa puna in executare mandatele de supraveghere tehnica chiar si dupa data de 16 februarie 2016 cand s-a pronuntat Decizia nr. 51/2016 a Curtii Constitutionale, astfel incat consideram ca mijloacele de proba astfel obtinute, trebuie sanctionate cu nulitatea absoluta, fiind efectuate/obtinute de organe ale statului fara competenta in materia urmaririi penale”.

*** Cititi aici integral contestatia avocatului Vladimir Ciolacu**